

Güz Yapağı

Değerli okuyucular bu çalışmamın ana amacı İslam dininden ziyade Semitik İnançlara tarihsel bir perspektif bakarak anlamaya çalışmaktır, hiçbir dini tartışmak veya eleştirmek amacıyla değildir ve tek amacım tarih içerisinde bulabildiğim kroniklerden kişisel anladıklarımdır.

İnanç ve dinlerin ortaya çıkma sebebini tam olarak bilmesekte, günümüzde Miladi 2026 yılında var olan dinlerin geçmişine bir yolculuk yaparak yazılmışların içerisinde yolculuğa çıkarak gerçeği tam olarak bulamasakta, daha iyi sonuca ulaşana kadar en iyisini yapmaya çalışarak doğru sonuca ulaşmak bir ilkokul mezunu olan kendim için büyük bir başarı olacaktır.

İnançsız insanların inançları araştırması gerçekte eleştirmek değil, birlikte yaşadığımız inançlıların yapmış oldukları baskılardan başkası değildir. İnançlılar sürekli kendi inandıkları üzerinden ürettikleri ve adına Şeriat dedikleri bir devlet yönetim sistemini dayatarak, devleti ele geçirme siyaseti, savunduğumuz Laikliği ortadan kaldırma, her vatandaşın eşitlik ilkesini ortadan kaldırarak devleti ele geçiren kişilerin kurguladığı Şeriat yönetimi içerisinde üstün insan olma ve geri kalanına da köle muamelesi yapma arzusundan başka bir yaşam tarzı dayatması değildir, bu dayatma inandıkları dinin arzusu değil biat ettikleri insanın Şeriat tezinden başkası olmadığı gibi , inançlılar inandıkları dinin tarihini dahi bilemeyecek kadar da bu Şeriat sentezinin sahibine sadıktırlar.

Herodot'un Fransızca çevirisinde ¹ bahsedilen ve Arap olarak tanımlanan, çadırlarda yaşayan topluluklarının belli bir kesiminin atasından bahseder, bu ata çadırlarda yaşayan toplumlardan bazılarının rab olarak kabul ettikleri Allilat Bakşüs ² ve dedikleri Allah olarak kabul ettikleri Allilat, ³ taşlardan günümüze ulaşan siyah bir taş olan kare şeklinde, herhangi bir şekil verilmemiş ve üzerine herhangi bir yazı yazılmamış günümüz Hacer-ü'l Esved olarak bildiğimiz taştan bahseder.

¹ HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT

² HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT TOME PREMIER-Cilt 1

³ HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT TOME PREMIER-Cilt 1

Herodot'un anlatım dilinde ya da Fransız çevirmenin, çeviri dilinden anlaşılın, çadırlarda yaşayan ve Mısır olarak çevrilen bölgede her yıl Bakşüs'e yapılan festivallerde ay ile bir bağının olduğu anlaşılmaktadır, Bakşüs Semele'nin oğlu olarak geçen metinlerde, Bakşüs'e daha doğrusu Allilat'a yapılan festivalde uzun ve yüksek bir fallus taşındığını, fallusun baş kısmı "**glan**" hareket edebildiği belirtilmektedir.

Milattan önce 5. yüzyılda Herodot **Yaudilik** dininden bahsetmez, bahsettiği ve Arap olarak tanımladıklarının içerisinde bir kesim zaman içerisinde Arap milleti olarak tanımlanacaktır ve bu dönem benim yaşadığım döneme yakın bir dönemde gerçekleşecektir, oysa ki Arap, çadırlarda yaşayanlara verilen genel bir isimdir.

Çadırlarda yaşayan bu toplulukların, Semele'nin oğlu Bakşüs'e domuz kurban etmeleri: "**Mısırlılarda bu haramdır ve kesinlikle Mısır tapınaklarına domuz sokulamaz ve domuza yanlılıkla değen bir Mısırlı kendini nehre atarak**

yıkanmalı ve o kirden arınmalıdır" biz araştırmacıları sorgulama açısından ya da anlamaya çalışma açısından bir girdaba sokmaktadır, domuz helal, Semelenin oğlu Allilat yani Bakşüs, Ay ve Fallus ki bu Fallus'un hareket ettirelebilen başı "**glan**".

Olmayan yada Herodot'un bilmediği bir Yahudi dini mevcut muydu? Bu hangi kronikte yazmaktaydı ben bir ilkökul mezunu olarak bulamadım, bu olmadığı manasına gelmemelidir, benim bulamadığım onun olmadığı manasında değildir.

Herodot Araplar diyerek ya da çevirmenin Araplar olarak çevirdiği toplum ki bunlar domuzu çok severler, "**domuz besleyen bu araplarla kimse evlenmez, bundan dolayı kendi içlerinde evlenirler**" bunların kendilerine has bir Tapınakları olduğunu belirtir. Araştırmacı olarak Fransız çevirmenin Araplar olarak çevirdiği toplumun tam adını ve Herodot'un bahsettiği ve çeviride Mısır olarak yazılan yerin bugünkü Mısır olmadığını düşünmekteyim. Bunun ana nedeni yine Herodot'un yazmış olduğu kroniğinin içerisinde gizli olduğudur.

Domuz besleyenlerle kimsenin evlenmemesi sebebiyle kendi aralarında evlenmeleri, bir ensest ilişki midir, yoksa bir zorunluluk mudur, bunu okuyucuya bırakmak daha doğru olacaktır.

Arap toplumundan bir kısmının antlaşmalarda dikili taşların olduğu bir bölgeye geldikleri ve antlaşma yaparken bunu kanlarıyla mühürlemeleri çok ilginçtir, bunu yaptıklarında Alitta'yı çağırma, bize Herodot'un tanımladığı şu cümleyle anlamaya çalışmamız gerekecektir. "**Arapların Baacşüs ve Urania'dan başka tanrı tanımadıkları unutulmamalıdır. Saçlarını şakakların etrafında daire şeklinde tıraş ederler ve Baacşüs'ün saçlarını bu şekilde tıraş ettiğini söylerler. Baacşüs'a onlar arasında Orotal, Urania, Allilat denir.**"¹ "Arapların Bakşüs ve Urania'dan başka tanrı tanımadıklarını unutmamalıyım" Burada bahsedilen Bakşüs Allilat ve Urania ise Alitta'yı belirtmektedir, bunun nedeni sanırım Tacitus'a geldiğimizde anlayacağız ve Allah, Elohim, Elah kelimelerinin de atasını bulmuş olacağız ve peşinden bunu Suetenos ardından Maximus ve ardından 6. yüzyıl Süryani kroniklerinde bulacağız.

"**Tanrı anlamına gelen ve Herodot'un bize miras bıraktığı *pelagius* kelimesi (c), Semitik dillerdeki *El*, *Elohim*, *Alla*, *Adonai*, *Iaou* vb. kelimelerle ne ses ne de köken bakımından hiçbir ilişkiye sahip değildir; oysa *theos* olan *pelasge* kelimesi, Avrupa dillerinin büyük bir bölümünde Tanrı adının köküdür. Ayrıca, Bay Adelung'un (d) theos kelimesinin kökü olarak verdiği ve böylece Hindistan'dan Yunanistan'a karayoluyla nüfuz etmiş gibi görünen Sanskritçe deva (theoua) kelimesiyle karıştırılacaktır.**"

¹ HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT TOME PREMIER-Cilt 1

Günümüz İslami Hac merasiminde hacıların yapmış olduğu saç modeline benzeyen bu tıraş olma biçimi "**Saçlarını şakakların etrafında daire şeklinde tıraş ederler ve Baacşüs'ün saçlarını bu şekilde tıraş ettiğini söylerler.**" cümleleri günümüzdeki

İslam anlatısı içerisinde yazan traş olma nedeni bitlenmeleridir gibi bir tanımlamayı da gerçekte çürütmektedir. Bakşüs'ün saçlarını bu şekilde traş ederdi yazılması, atalarına sadık olan Arap toplumundan bir kesiminin atasından bahsettiğini göstermektedir.

Bir diğer benzerlik, günümüzde gusül abdesti olarak tabir ettiğimiz bir ritüel'in atası olabilecek durumdur:

"Ölüleri balla meshederler; bunun dışında cenaze törenleri Mısırlılarınki'ne çok benzer. Bir Babil erkeği karısına yaklaştığında, yanan tütsü içeren bir kabin üzerine oturarak kendini güzel kokutur. Karısı da aynısını yapar. Gün ağardığında ikisi de yıkanır ve yıkanmadan önce hiçbir mobilyaya dokunmalarına izin verilmez. Bu gelenekler Araplar tarafından da uygulanmaktadır."

Ballı mesh etme ritüeli **Ludovico Marracci**'nin "Kuran'a reddiye" kitabında, İslam peygamberi Muhammed'in cenazesinin bu şekilde ve kızıl renklendirmeye yapıldığını, yazmıştır, ayrıca bakılması gereken bir kitaptır ve sanırsam dünyada hiçbir dile çevirilememiş Latince'dir, sebebi cesaret eksikliğidir.

1 Louis Marracci (Torcigliano di Camaioire ,6 Ekim 1612– Roma ,5 Şubat 1700() Katolik bir rahip, İtalyan çevirmen ve oryantalisttir, Tanrı Anası'nın Düzenli Din Adamları cemaatinin bir üyesidir . Ünü, Kuran'ın Latince çevirisine , reddiyesine, yorumlarına ve çeşitli Müslüman alimlerin eserlerine atıfta bulunan notlarına borçludur.

Biyografi

Ludovico Marracci, Lucca Cumhuriyeti'ndeki Torcigliano de Camaioire'de doğdu .6 Ekim 1612Lucca'ya taşındı ve 1627'de, henüz 15 yaşındayken, Campitelli'deki Santa Maria Roma Koleji'nde Meryem Ana'nın Düzenli Din Adamları cemaatine katıldı. Felsefe ve teoloji, Yunanca , Süryanice ve İbranice eğitimi aldı .

Mezun olduktan sonra Lucca'ya döndü ve burada dilbilgisi ve retorik dersleri verdi. 33 yaşında, 1645'te, Doğu Kiliselerinin isteği üzerine 1624'te başlayan ve 1650'de tamamlanan İncil'in Arapçaya çevirisi projesine katıldı. 1656'da Roma'daki Sapienza Üniversitesi'nde Arapça kürsüsüne atandı .

Bu yıllarda, temel eseri olan Kur'an'ın Latince çevirisine girişti . Eser iki bölüme ayrılmıştır:

1691'de Roma'da Propaganda Fide tarafından yayımlanan ilk cilt olan Prodromus ad refutationem Alcorani , peygamberin hayatına dair bir giriş ve Müslüman alimlerin metinlerine birçok atıfta bulunarak İslam'ın temellerinin bir özeti içerir. 1698'de Padua'da yayımlanan ikinci cilt olan Refutatio Alcorani , Viyana'da Türklere karşı zafer kazanan I. Leopold'e ithaf edilmiştir. Bu ciltte Kur'an'ın Arapça metni, Latince çevirisi, notlar eşliğinde ve reddi yer almaktadır.

Marracci, Kardinal Odescalchi'nin günah çıkarıcısıydı ve kardinalin Innocent XI adıyla papalık tahtına çıkmasından sonra da bu görevini sürdürdü . 5 Şubat 1700 tarihinde öldü.

Gusül abdesti, hem Babil geleneğinde hem de Mısır'daki Araplarda mevcuttur, Milat'tan Önce 500'lerde Herodot'un kitabında bir putperest dönemi olarak tanımlanan ve Herodot kroniğinde rastlanılmayan semitik ya da tek tanrı inancının olmadığı kayıtlarda (İskit'lerin bir kesimi olan İranlı Partlar hariç) tek bir tanrı görülmemektedir, bu bizlere putperestlik geleneğinden gelen bir kültür olduğunu gösterir.

Babil'deki Arap'larda mevcut olan bir diğer gelenekte: **"Bütün adetleri arasında en utanç verici olanı henüz anlatmadığımdır. Babil'de doğan her kadın, hayatında bir kez Venüs Tapınağı'nın avlusuna gidip bir yabancı biriyle ilişkiye girmek zorundadır."** olarak yazması, günümüz İslam geleneğinde yani 6. yüzyıl İslam oluşumunda tam olarak nereye koyabiliriz?

Bu gelenek günümüz Araplarında mevcut değil ise bakmamız gereken yer Yahudi toplumu olabilir mi? Belkide bakmamız gereken bu iki dinin kendi içerisinde ki modern

tanımlamalarda gizlidir, İslam peygamberi Muhammedin Zeyd'e Tanrı karını boşamanı emretti onunla ben evleneceğim demesi gibi:

"Σύμπλον ἔσχεν ὁ Μάμεδ Ζεῖδ προσαγορευόμενον. Οὗτος γυναῖκα ὠραῖαν ἔσχεν, ἧς ἠράσθη ὁ Μάμεδ. Καθημένων οὖν αὐτῶν φησιν ὁ Μάμεδ· Ὁ θεῖνα, ὁ θεὸς ἐνετείλατό μοι τὴν γυναῖκά σου λαβεῖν. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη· Ἀπόστολος εἶ· ποιήσον ὡς σοι ὁ θεὸς εἶπε· λάβε τὴν γυναῖκά μου. Μᾶλλον δέ, ἵνα ἄνωθεν εἴπωμεν, ἔφη πρὸς αὐτόν· Ὁ θεὸς ἐνετείλατό μοι, ἵνα ἀπολύσῃς τὴν γυναῖκά σου. Ὁ δὲ ἀπέλυσε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἄλλας φησίν· Ἴνα κἀγὼ αὐτὴν λάβω, ἐνετείλατο ὁ θεός. Εἶτα λαβὼν καὶ μοιχεύσας αὐτὴν τοιοῦτον ἔθηκε νόμον· Ὁ βουλόμενος ἀπολυέτω τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ μετὰ τὸ ἀπολύσαι ἐπ' αὐτὴν ἀναστρέψῃ, γαμείτω αὐτὴν ἄλλος. Οὐ γὰρ ἔξεσι λαβεῖν αὐτὴν, εἰ μὴ γαμηθῆ ὑφ' ἐτέρου. Ἐὰν δὲ καὶ ἀδελφὸς ἀπολύσῃ, γαμείτω αὐτὴν ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ βουλόμενος."

"Mamed'in Zeyd adında bir yardımcı vardı. Bu kişinin Mamed'in aşık olduğu güzel bir karısı vardı. Birlikte oturdukları bir sırada Mamed şöyle dedi: "Ey falanca, Tanrı senin karını almamı bana emretti." O da cevap verdi: "Sen elçisin; Tanrı sana ne dediyse onu yap, karımı al." Daha doğrusu, meseleyi en başından anlatacak olursak, ona şöyle dedi: "Tanrı karını boşamanı bana emretti." O da boşadı. Birkaç gün sonra ise şöyle dedi: "Onu benim almamı da Tanrı emretti." Ardından onu alıp onunla zina ettikten sonra şöyle bir yasa koydu: "İsteyen karısını boşasın. Eğer boşadıktan sonra ona geri dönmek isterse, onu önce bir başkası nikahlasın. Çünkü bir başkası tarafından nikahlanmadıkça onu tekrar alması caiz değildir. Eğer bir kardeş karısını boşarsa, onu isteyen erkek kardeşi nikahlasın." Şamlı John kroniğinden.

Milattan sonra 6 yüzyılda birbirlerinin eşlerini almaları yani eş takasında denilebilecek bir duruma dönüşmesi muhtemel görünmektedir, bu durumu Müslümanların kutsal kabul ettikleri kitap içerisindeki bir yazıdan alıntı yaparak anlamaya çalışalım:

"لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنُهنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا"

"Bundan sonra artık (başka) kadınlar ve güzellikleri hoşuna gitse bile bunlarla eşlerini değiştirmen sana helal değildir. Ancak elinin altında bulunanlar (cariyeler) müstesnadır. Allah her şeyi hakkıyla gözetleyendir."

Kelime Kelime Analiz:

Lâ yahıllu leke: **Sana helal değildir.**

En tebeddele bihinne: **Onları değiştirmen.**

Min ezvâcin: **Başka eşlerle.**

Velev a'cebeke husnuhunne: **Güzellikleri senin hoşuna gitse bile.**

Elimizde mevcut olan Şamlı John kroniğini yazıldığı tarih itibarıyla:

Muhammed: **Yaklaşık 570 yılında doğmuş ve 632 yılında vefat etmiştir.**

Şamlı Yuhanna: **Yaklaşık 675/676 yıllarında doğmuş ve 749 yılında vefat etmiştir.**

tarihsel olarak birbirlerine çok yakın bir dönem olması hasebiyle ciddi kayıtları dikkatli ve büyük bir ciddiyetle gözleme tabi tutmalıyız, ana hatta amacımız anlamaya çalışmak olduğuna göre, hüküm vermek yerine bir kültürün nasıl bir dini yada inancı şekillendirdiğininide görebilmemizi sağlayacaktır.

Şamlı John kroniğinde bir başka konu ki bu bakara süresinde yani Kuran denilen kutsal kitapta ayet olarak tanımlanır, kadınların sünnet edilmesi, o bölüm kronikte şu şekildedir:

"Πάλιν φησὶν ὁ Μάμεδ· ἡ γραφὴ « τῆς τραπέζης » λέγει δὲ ὅτι ὁ Χριστὸς ἤτήσατο παρὰ τοῦ θεοῦ τράπεζαν καὶ ἐδόθη αὐτῷ. Ὁ γὰρ θεός, φησὶν, εἶπεν αὐτῷ ὅτι δέδωκά σοι καὶ τοῖς σοῖς τράπεζαν ἄφθαρτον. Πάλιν γραφὴν « βοιδίου » λέγει καὶ ἄλλα τινὰ ῥήματα γέλωτος ἄξια, ἃ διὰ τὸ πλῆθος παραδραμεῖν οἴομαι δεῖν. Τούτους περιτέμνεσθαι σὺν γυναιξὶ νομοθετήσας καὶ μήτε σαββατίζειν μήτε βαπτίζεσθαι προστάξας, τὰ μὲν τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἀπηγορευμένων ἐσθίειν, τῶν δὲ ἀπέχεσθαι παραδούσ· οἰνοποσίαν δὲ παντελῶς ἀπηγόρευσεν."

"Mamed yine şöyle der: "Sofranın" yazısı; burada Mesih'in Tanrı'dan bir sofraya dilediğini ve bunun kendisine verildiğini söyler. Zira Tanrı'nın ona şöyle dediğini (aktarır): "Sana ve seninkilere bozulmayan bir sofraya verdim." Yine "Sığırın" yazısından ve gülünç değerde olan başka bazı sözlerden bahseder ki bunların çokluğu sebebiyle (onları) atlamam gerektiğini düşünüyorum. Bunların kadınlarla birlikte sünnet edilmesini yasalaştırıp, ne Şabat tutmalarını ne de vafiz olmalarını emrederek; kanunda yasaklananlardan bazılarının yenmesini, bazılarında ise uzak durulmasını emretmiş; şarap içilmesini ise tamamen yasaklamıştır."

Kutsal kitap olduğu dile getirilen Kuran içerisinde **"Bunların kadınlarla birlikte sünnet edilmesini yasalaştırıp"** ayetini görememekteyiz. Din oluşurken o aşiretin kültüründe olan kadın sünneti ve bu aşiretin dışındakilerin bu dine girişinden sonra kutsal kitaptan çıkarıldığı anlaşılan kadın sünneti, benim yaşadığım dönemde nasıl bir karaktere dönüştüğünü de gerçekte bizlere göstermektedir. Bu kadın sünnetini elimde bulunan ve eğer bir hata yapmadıysam, Fansızca çevirisinde ki bahsettiğim Flavius İesuf, kadın sünnetini görememekteyiz. Bu kadın sünneti sanırım tarih içerisinde bu dine mensup olan insanların dikkatini çekerek, ortadan kaldırılmış görülmektedir, buna bir başka örnek vermek gerekirse:

"Allah Teâlâ kendisini yaratmak istediği zaman bir at yarattı ve onu koşturdu. At terledi, sonra o terden kendisini yarattı."

Enes b. Mâlik (Ölümü: 712): Sahabe. Sözün dayandırıldığı ilk isimdir.

Hammâd b. Zeyd (Ölümü: 795): Basralı hadis alimi.

İbrâhim b. el-Haccâc (Ölümü: 845): Hammâd'dan ders alan hoca.

Muhammed b. Şucâ et-Talcî (Ölümü: 880): Bu anlatıyı yukarıdaki isimleri kullanarak dolaşıma sokan kişidir.

Sahabeden gelen rivayet ortadan kaldırıldığını görebildiğimiz gibi, kutsal kitap olduğu söylenen Kuran içerisinde "Bakara suresi" Kadınların sünnet edilmesi de hadis olarak günümüzde görülmektedir.

Herodot bölümünden Plinüsa geçmem önce, değerli okuyucularımıza Fatih Sultan Mehmedin bir şiirini sunmak istiyorum.

Bu Şiiri Türk milletine kazandıran başta Türkiye Cumhuriyeti Devleti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a ve emeği geçen tüm çalışanlara teşekkürü bir borç bilirim.

TAKDİM

İnsanlık tarihi, akıl ve düşünce sahibi bir varlık olan insanın kurduğu medeniyetleri, medeniyetler arasındaki ilişkileri anlatır. İnsan, zihni faaliyetlerde bulunma kabiliyetiyle bilim, sanat ve kültür değerleri üretir, ürettiği kültür ve düşünce ile de tarihin akışına yön verir.

Medeniyetler, kültürler, dinler, ideolojiler, etnik ve mezhebi anlayışlar arasındaki ilişkiler kimi zaman çatışma ve ayrılmalara, kimi zaman da uzlaşma ve iş birliklerine zemin hazırlamıştır.

İnsanların, toplumların ve devletlerin gücü, ürettikleri kültür ve medeniyet değerlerinin varlığıyla ölçülmüştür. İnsanlığı olarak daha aydınlık bir gelecek inşa edebilmemiz, insanlığın ortak değerini, ortak mirasını ve ortak kazancını olanaklı ve medeniyet değerlerini geliştirebilmemizle mümkündür.

Bizler, Selçuklu'dan Osmanlı'ya ve Cumhuriyet'e kadar büyük devletler kuran bir milletiz. Bu büyük devlet geleneğinin arkasında büyük bir medeniyet ve kültür tasavvuru yatmaktadır.

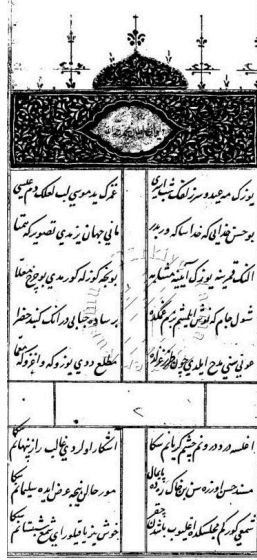
İlk insandan günümüze kadar gök kubbe altında gelişen her değer, hakikatin farklı bir tezahürü olarak bizim için muteber olmuştur. İslam ve Türk tarihinden süzülüp gelen kültürel birikim bizim için büyük bir zenginlik kaynağıdır. Bilgiye, hikmete, irfana dayanan medeniyet değerlerimiz tarih boyunca sevgiyi, hoşgörüyle, adaleti, kardeşliği ve dayanışmayı ön planda tutmuştur.

Gelecek nesillere karşı en büyük sorumluluğumuz, insan ve ilim tasavvurumuzun temel bileşenlerini oluşturan bu eşsiz mirasın etkin bir şekilde aktarılmasını sağlamaktır. Bugünkü ve yarınki nesillerimizin gelişimi, geçmişimizden devraldığımız büyük kültür ve medeniyet mirasının daha iyi idrak edilmesine ve sahiplenilmesine bağlıdır.

Felsefeden tababete, astronomiden matematiğe kadar her alanda, Medine'de, Kahire'de, Şam'da, Bağdat'ta, Buhara'da, Semerkant'ta, Horasan'da, Konya'da, Bursa'da, İstanbul'da ve coğrafyamızın her köşesinde üretilen değerler, bugün tüm insanlığın ortak mirası hâline gelmiştir. Bu büyük emanete sahip çıkmak, bu büyük hazineleri gelecek nesillere aktarmak öncelikli sorumluluğumuzdur.

Yirmi birinci yüzyıl dünyasına sunabileceğimiz yeni bir medeniyet projesinin dokusunu öreceğ değerleri üretilmemiz, ancak sahip olduğumuz bu hazinelerin ve zengin birikimin işlenmesiyle mümkündür. Bu miras bize, tarihteki en büyük ilim ve düşünce insanlarının geniş bir yelpazede ürettikleri eserleri sunmuştur. Çok çeşitli alanlarda ve disiplinlerde medeniyetimizin en zengin ve benzersiz metinlerini ihtiva eden bu eserlerin korunması, tercüme ve dağıtımının yoluyla işlenmesi ve etkin bir şekilde yeniden inşa edilip, Büyük Türkiye Vizyonumuzun önemli bir parçasıdır. Bu doğrultuda yapılacak çalışmalar, hiç şüphesiz tarihe, edadımıza, gelecek nesillere ve insanlığa sunacağımız eserleri üretmeye yönelik fikir ve çabaların hayata geçmesini sağlayacaktır. Her alanda olduğu gibi bilim, düşünce, kültür ve sanat alanlarında da eser ve iş üretmek idealizmi yeniden ele alınmaya ilgi görmeye, kaynak olmaya başlayan bu hazinelerin ülkemize ve tüm insanlığa hayırlar getirmesini temenni ederim. Aziz milletimiz, bu kutsal emaneti yücelterek muhafaza etmeyi sürdürecektir.

Recep Tayyip Erdoğan
T. C.
Başbakan

Sayfa 542

Başlık (Ser-levha): دیوان سلطان محمد خان (Dîvân-ı Sultân Mehmed Hân)

Satır	Osmanlıca (Orijinal Metin)	Transkripsiyon (Akademik Yazım)	Günümüz Türkçesi (Kelimesi Kelimesine)
1a	باغلانمزد گونول اول زلفك زنجيرينه	Bağlanmaz idi gönül ol zulfün zincirine	Gönül o saçın zincirine bağlanmazdı;
1b	يوزك معينده سر كنت كنز پنهانی	Yüzün me'îdinde sırr-ı küntü kenz-i pinhâni	(Eğer) senin yüzünün bayramında o "Gizli bir hazineyim" sırrını (görmeseydi).

2a	بر فرنكى شيوه لو كافر ديو باغلام گونول	<i>Bir firengî şîvelü kâfir deyü bağladım gönül</i>	<i>Bir Frenk edalı kâfirdir diyerek gönül bağladım;</i>
2b	بو حسن خدایى كه خدا ساکه وردى برپای	<i>Bu hüsn-i Hudâ'yı ki Hudâ saña virdi ber-pây</i>	<i>Allah'ın sana verdiği bu ilahi güzelliği (Hakk) senin ayağına sermiştir.</i>
3a	مانى جهان یزمدى تصویرك كب رعنا	<i>Mânî-i cihân yazmadı tasvîrüh gibi ra'nâ</i>	<i>Cihanın ressamı Mani bile senin tasvirin gibi güzelini çizmedi;</i>
3b	الكده قلم یونس كه آيينه مشابه	<i>Elünde kalem-i Yûnus ki âyîne-i müteşâbih</i>	<i>Yunus'un elindeki kalem (sanki sana) benzeyen bir aynadır.</i>
4a	بونجه كوزلر كورمدى بو چرخ معلا	<i>Bunca gözler görmedi bu çarh-ı muallâ</i>	<i>Bu yüce felek bunca zamandır (böylesini) görmedi;</i>
4b	شول جام كه نقش ارم بلمشم یرك قتنده	<i>Şol câm ki nakş-ı İrem bilmişem yiriñ katında</i>	<i>O İrem nakışlı kadehin yerin katında (gizli) olduğunu bilmişim.</i>
5a	بر ساوه حجابى درآنكه گنبد خضرا	<i>Ber-sâve-i hicâbî der-ân-ki günbed-i hızrâ</i>	<i>O yeşil kubbenin (gökyüzünün) içindeki hicap örtüsü üzerinde,</i>
5b	عونى سنى مدح ایلدى چون فخر غزله	<i>Avnî senî medh eyledi çün fahr-ı gazele</i>	<i>Avnî senin adını gazelin övüncü olarak methedip andı.</i>
6a	مطلع دودى یوزك كه والفجر وليالى	<i>Matla'-ı dūdî yüzüh ki ve'l-fecri ve leyâlî</i>	<i>Senin yüzün "Fecr vaktine ve on geceye yemin olsun" ayetinin tütüşen doğuş yeridir.</i>
7a	اغلسه درد و غم چشمم كه یانم سكا	<i>Ağlasa derd ü gamuñ çeşmim ki yanımıñ saña</i>	<i>Senin derdin ve gamınla gözüm ağlasa yanım sana (akar);</i>
7b	آشكار اولوردى نغالب راز پنهانم	<i>Âşikâr olurdu ni'âlib-i râz-ı pinhânım</i>	<i>(Böylece) benim gizli sırlarımın nişaneleri aşikâr olurdu.</i>
8a	مسند حسن اوزره سن بر شاه ذيقدر سن	<i>Mesned-i hüsn üzere sen bir şâh-ı zî-kadrsin</i>	<i>Güzellik tahtı üzerinde sen kadri yüce bir şahsın (Sultan);</i>
8b	مور حال نجه عرض ایده سلیمانم سكا	<i>Mûr hâlin nice arz ide Süleymânım saña</i>	<i>Ey benim Süleyman'ım, karınca (mûr) halini sana nasıl arz etsin?</i>
9a	شمع كويك مجلسنده اغلیوب باشن چقر	<i>Şem'-i kûyuñ meclisinde ağlayup başın çakar</i>	<i>Senin mahallenin mumu mecliste (pervane gibi) yanıp başını açar;</i>

9b	خوش یزقیلور ای بری رو شیم شبتانم سکا	Hoş yaraşur ey perî-rû şeb-i şitânım saña	Ey peri yüzlü, benim kış gecem bu yanışla sana ne hoş yakışır.
----	--	--	---

Sevgilinin Kimliği Üzerine Keskin Analiz

Bu metinde hitap edilen figürün bir "gulan/gılman" (genç erkek) veya tamamen eril bir otorite (Sultan) formu olduğu şu hususlarla sabittir:

Süleyman Hitabı: 8. beyitteki "Süleyman'ım" hitabı, klasik edebiyatta hem saltanatı hem de mutlak eril gücü temsil eder. Şairin kendisini "karınca" (mûr) olarak konumlandırması, karşısındaki "Süleyman"ın heybetli ve otoriter bir erkek figürü olduğunu teyit eder.

Firengî ve Kâfir Sıfatları: 2. beyitte geçen "Frenk edalı kâfir" nitelemesi, dönemin İstanbul'unda (Pera/Galata) yaşayan ve güzellikleri şiirlere konu olan yabancı uyruklu genç erkekler için kullanılan kalıplaşmış bir tasvirdir.

İlahi ve Beşeri İç İç Geçiş: Metinde sevgilinin güzelliği "Küntü Kenz" (Gizli Hazine) hadisi ve "Fecr Suresi" ile açıklanmıştır. Bu, sevgilinin somut bir varlıktan ziyade, Allah'ın güzelliğinin tecelli ettiği (aynadaki yansıması gibi) bir "gılman" formu olarak kurgulandığını gösterir.

Şiirin Orijinal Metni (Osmanlıca)

Bu gazel, Fatih Sultan Mehmed'in (Avnî) bizzat el yazması divanından alınmıştır.

باغلانمزد گونول اول زلفك زنجيرينه يوزك معيدنده سر كنت كنز پنهانى
بر فرنكى شيوه لو كافر ديو باغلام گونول بو حسن خدايى كه خدا ساكه وردى برپاي

Şiirde Erkek Erkeğe Aşkın ve "Gılman" Estetiğinin Kanıtları

Osmanlı divan şiirinde sevgili figürü genellikle cinsiyetsiz (soyut) bir "ideal güzel" olarak kurgulansa da, bu gazeldeki spesifik ifadeler hitap edilenin bir genç erkek olduğunu kesinleştirir:

"Firengî Şivelü Kâfir" (Frenk Edalı Kâfir) Tanımı

Açıklama: "Frenk" nitelemesi, dönemin İstanbul'unda (Pera/Galata) yaşayan Avrupalı genç erkekleri ifade eder.

Analiz: Bu gençler, o dönem şiirinde "dilber-i kâfir" olarak anılır ve hem dini hem de kültürel olarak "farklı/egzotik" bir güzelliği temsil ederler. "Kâfir" kelimesi, sevgilinin merhametsizliğini vurguladığı kadar, bu gencin Müslüman olmadığını da belirtir.

"Süleymânım" Hitabı ve "Mûr" (Karınca) Metaforu

Osmanlıca: مور حال نجه عرض ايده سليمانم سكا

Analiz: Şair kendisini bir "karınca" (zayıf, aciz), **sevgilisini ise "Hz. Süleyman" (mutlak güç sahibi, sultan) olarak tanımlar. Hz. Süleyman figürü klasik edebiyatta her zaman eril otoriteyi ve hükümranlığı temsil eder. Bir kadına "Süleyman'ım" diye hitap edilmesi divan şiiri geleneğine aykırıdır; bu ifade doğrudan "Sultan-Kul" ilişkisi içindeki eril bir hiyerarşiyi gösterir.**

Sakal ve Ayva Tüyleri (Hatt) İması

Analiz: Şiirdeki "zülfi" (saç/yanaktaki saç) ve "matla'-ı düdi" (dumanlı doğuş yeri) gibi tabirler, sevgilinin yüzünde yeni çıkmaya başlayan ayva tüyelerine (hatt) gönderme yapar. Divan edebiyatında "hatt", sadece genç erkek sevgililerin (emred) yüzündeki

ilk tüylenmeyi anlatmak için kullanılır ve bu estetik, sevgilinin çocukluktan gençliğe geçişindeki en yüksek güzellik noktası kabul edilir.

Akademik ve Sosyolojik Bağlam

Bu aşk, sadece fiziksel bir arzu değil, aynı zamanda tasavvufi bir derinlik taşır:

Şâhid-bâzlık: Osmanlı entelektüel dünyasında, dünyadaki güzelliklerde (genç erkeklerin yüzündeki nurda) Allah'ın cemalini (güzelliğini) görme arzusuna "şâhid-bâzlık" denirdi. Şair, bu gencin güzelliğini "Hüsn-i Hudâ" (Allah'ın güzelliği) olarak niteler.

Mücerret Aşk: Divan şairi için sevgili, bazen bir kadındır, bazen bir gılandıdır (cennet genci), bazen de doğrudan Allah'tır. Avnî (Fatih), bu şiirde beşeri bir güzelliği (Frenk genci) basamak yaparak ilahi aşkın (Küntü Kenz sırrı) kapısını aralamaktadır.

Özetle: Şiirde geçen "Frenk edalı", "Kâfir" ve "Süleyman" ifadeleri, Fatih Sultan Mehmed'in bu gazeli genç bir eril figürün estetik mükemmelliği üzerinden, aşkın mutlak gücünü ve ilahi yansımaları anlatmak için yazdığını akademik olarak kanıtlar.

Kaynakçası:

Milattan Sonra 1. yüzyıl'da Plinius Arap'lardan, çadırlarda yaşayanlar olarak bahseder, Plinius Araplar konusunda din ya da tapınak'larından bahsetmez. Genelde coğrafyalardan bahsederken bitkilerden ve onların hangi tedavilerde kullanıldığını bahseder.

Milattan Sonra 1. yüzyıl'da Sicilyalı Diodoros çok ilginç bilgiler verir. Bu bilgi: **"Bu yerde tüm Araplar tarafından saygı duyulan tapınak vardır"** Arap'ların saygı duyması o tapınağa taptıkları manasına kesinlikle gelmez.

"Şimdi, böylesine olağanüstü ve benzersiz yasalar koyan Mısırlı yasa koyuculardan bahsetmeliyiz. Geleneğe göre, Tanrıların ve kahramanlar'ın egemenliği altında yapılan kadim anayasadan sonra, insanları yazılı yasalar kullanmaya teşvik eden ilk kişi, ruhunun yüceliğiyle dikkat çeken ve selefleriyle karşılaştırılmaya layık bir adam olan Mnevis'ti. Bu kadar çok iyilik üretecek olan bu yasaların kendisine Merkür tarafından verildiğini yaydı. Nitekim Yunanlılar arasında, Girit'te Minos ve Lakedaemon'da Licurgus,

çıkardıkları yasaların kendilerine Jüpiter veya Apollon tarafından dikte edildiğini iddia ettiler. Bu tür bir ikna yöntemi birçok başka halk arasında da kullanılmış ve büyük avantajlar sağlamıştır. Nitekim, Arimaspes arasında, Zathraustes'in, yasalarını iyi bir dehadan aldığına, insanları inandırdığı söylenir; Zamolxis'in ruhun ölümsüzlüğüne inanan Getae'lara, Vesta ile olan iletişimlerine övündüğünü ve Yahudiler arasında Musa'nın yasaları İao adlı Tanrı'dan aldığını söylediğini; ya bu yasa koyucular, insanlığın hizmetine sunulan zekâlarını mucizevi ve ilahi bir şey olarak görüyorlardı ya da ödünç aldıkları Tanrı isimlerinin halkın zihninde büyük bir otoriteye sahip olacağını varsayıyorlardı. Mısır'ın ikinci yasa koyucusu, seçkin bir zihne sahip olan Sasyches'ti <Sasişes>. Daha önce konulmuş yasalara başka yasalar ekledi ve özellikle Tanrılara tapınmayı düzenlemeye kendini adadı. Geometri'nin mucidi ve Mısırlılara yıldız gözlem teorisini öğrettiği için kabul edilirdi. Üçüncüsü, yalnızca büyük başarılarıyla ünlenmekle kalmayıp, aynı zamanda savaşçı sınıfına askeri yasalar getiren ve savaş ve ordularla ilgili her şeyi düzenleyen Sesoosis'ti. Dördüncüsü, bilge ve becerikli bir kral olan Bocşoris'ti: Egemenliğin uygulanmasıyla ilgili tüm yasaların yanı sıra sözleşmeler ve anlaşmalar konusunda kesin kuralları da ona borçluyuz. Verdiği kararlarda öyle bir zekâ sergilemişti ki, verdiği kararların birçoğu günümüze kadar ulaşmıştır. Ancak, bedenen zayıf ve paraya çok düşkün olduğu rivayet edilir." İao Herodot'un da bahsettiği isim Elah yani Allah'ın ta kendisidir ve bir insandır. Geçmiş zamanlarda halkına iyi hizmet eden insanlara Tanrı ve Tanrıça denildiği de anlaşılmaktadır ve bu tamamen bir Ata Kültü olarak karşımıza çıkmaktadır. Sicilya'lı Diodoros kroniğinde Arap'lara ait olduğu anlaşılan tek bir tapınaktan bahseder, o da Mısırdadır. O tapınağın sahipleri ise Arap'lar değil Roma'lılardır. Burada bahsettiği tapınağa sadece Arap'ların saygı duyduğunu belirtir ve bu tapınma değildir ve hiçbir şekilde put veya putlardan da bahsetmez. Lat, Menat, Uzza ve Hubel nerededir? Daha doğrusu insan olan Allah'ın karşısına insan olan hangi Tanrı konulmuştur?

Milattan sonra 1. yüzyılda Tacitus ise bu konuda bize:

"Karmel, Suriye ve İudea arasında bulunur ve bu nedenle bir dağ ve Tanrı olarak adlandırılır. Bu Tanrı'nın figürü veya Tapınağı yoktur. Çünkü kadimler bunu elden ele böyle emretmişlerdir ve bu yere atıf yapılan tek bir sunak vardır."

Sıralı gittiğimizde Herodot tarihi ve devamında süreklilik gösteren Tanrı kavramı ve bu Tanrının adına bir dağın olması, daha doğrusu Allah'ın yaşadığı yere dağa, Allah yani Tanrı denilmesi 500 yıl içerisindeki değişimi de bize göstermektedir. Allah'ın adına bir heykel yani figür ve tapınak olmadığı da aşikardır. Bu dağın Karmel "Carmel" isminde olduğunu ve Tanrı olarak adlandırıldığını belirtir. Bu durumda bu bilgilerin örtüşmesi de bize geçmiş tarihlerde tapınılanın bir dağ olduğunu ve bu dağın günümüzdeki karşılığının Allah olduğunu da göstermektedir. Günümüzdeki, Allah'a yemin olsun ant içme terimi karşımıza "Alliat" veya "Alitta" ant sözleşmesini getirir ve yüce dağa ant içme söz verme olarak çıkarmaktadır. Buraya kadar,

karşımıza ne Araplara ait bir tapınak, ne de Kara taş çıkmaktadır. Anlatılan efsanelerle veya İslam tarihiyle örtüşmeyen tarihi kayıtlar arasında bir sorun görülmektedir ve bu sorun nasıl çözüme ulaştırılabilir? Kitapları taramak yerine sürekli ortaya iddia atanların, iddialarını savunanların yanı sıra, kitap yazarlarda kopyala yapıştır misali, X kitabının şu sayfasında şunu yazmış diyerek kitap yazdıklarını zannediyorlar, oysaki o iddia edilen kitabın genelini okumak gerekiyor. Bu daha doğru çıkarım yapmaya bizleri götürecektir. Eğer bir hata yapmadıysam, Arap'larda bir tapınak mevcut değil ve Lat, Menat, Uzza, Hubel nereye gitti veya ne zaman bunların kültürüne girdi? Allilat Araplarda yemin yada Ant içilirken kullanılan bir kutsal terim olarak görülmektedir. Buda bize putperestlik iddiasının dışında bir kültür varlığına götürmektedir.

Milattan Sonra 1. yüzyılda Suetenos'un 12 Sezar kroniğinde de bu konularla ilgili ilginç bilgiler mevcuttur:

"Bu kadın gece yarısı birkaç Romalı kadınla birlikte Apollon'un ünlü tapınağına gelir ve orada uyuyakalır; rüyasında koynunda bir ejderhanın süründüğünü ve bir an sonra kaybolduğunu görür; uyandığında kocasının kucağındaymiş gibi kendini temizler ve sonra vücudunda bir ejderha figürü algılar; bu iz asla silinemez ve o zamandan beri hamamlarda görünmeye cesaret edemez; bu maceradan ikinci ay sonra Augustus doğar ve onu Apollon'un oğluna benzetir."

Mucizevi olarak doğan Augustus bize İsa'nın babasız doğma hikayesini anlatır gibi görülmektedir.

Suetenos aynı zamanda İsa Mesih'tende bahseder:

"Belirli bir Christ'in "Mesih" kışkırtmasıyla karışıklık çıkaran Yahudileri şehirden kovdu."

Burada Flavius İesuf'tan bahsetmeyeceğim, yazmakta olduğum kitabımda bu konuları detaylı bir şekilde bulacaksınız.

Maximus Tyree Milattan Sonra 2. yüzyılda kara taş'tan bahseder, Herodot taşlardan bahsetse de bu taşlar hakkında detay vermez, bu da bize tarihte ilk defa Allah adında, Allah dağından getirilmiş ve büyük bir olasılıkla Herodot'un bahsettiği Bakşüs yani Allilat adını taşıyan Allah karşımıza çıkmaktadır. Maximus da tam olarak:

"Arap'lar da bir Tanrı'ya tapıyorlar, ama onun kim olduğunu kolayca söyleyemem, ama aralarında gördüğüm heykel kare bir taşı."

Bu yazımı burada kesmek zorunda hissediyorum, can dostlar okumuyoruz, genel olarak ki okuyanlara minnettarım, en azından kısa tutarak biraz da olsa bilgi aktarmak sanırım okunurluluğu arttırabilir.

Zeytine andolsun, kayıp giden yıldız andolsun, kahrolası İbrahim Şimşek, nasıl da okudu ve anladı ve yine nasılda anladı ve yazdı, o İbrahim Şimşegi sizlere ibret olsun diye yarattı.

Ameen

